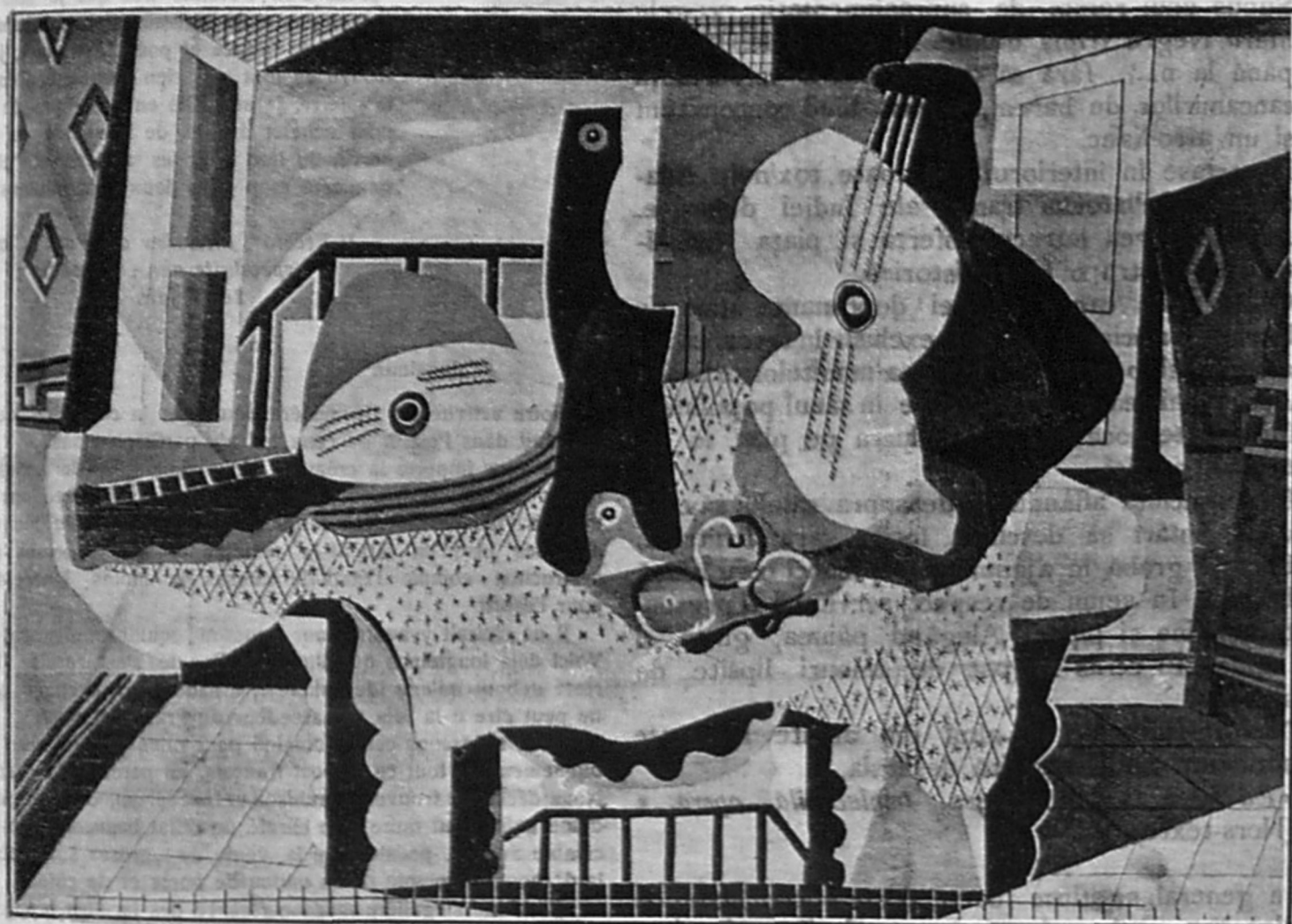

CONTIMPORANUL

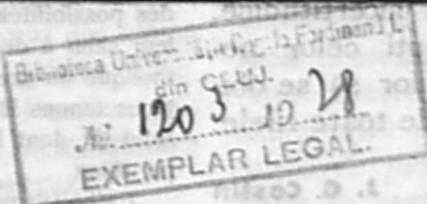
EXEMPLARUL 5 LEI

279355

PICASSO

Composiția 1925

ECOU

Povestea noastră din vânturi și plopi
din drumuri cu răni și ochi
cu hotare și vămi între mâini și priviri
cu ceruri stoarse pe vorbe și foi, —
povestea noastră gând fără somn
de unde venit — și'n simțuri înfipt,
pe crucea umerilor corb a stat,
în păragina minții liliac a rotit, —
depărtări în basm am despicat
timpuri am strivit în cântec
am asmuțit viața în viață
vistiernici nemernici am fost
desfrunzitelor tinereți

dar sângele alungă pe închise vânturi
ce colcotă în inimi și tample
gândul acelaș, gândul —
trup viu desbinat în morminte
pară din facie, două, jefuită
plâns neinceput ca isvoru'n pământ
plumb în deșertul dinainte
blestem răsucit în adânc
ca strigoiul în loc sfânt
unde ți-e fierul să te implante
care e glasul să te descante
fapt neisbăvit
hohot, de vânt, năpustit.

1916

I. Vinea

Moartea lui Mithridate

Deși rege, Mithridate dovedise înțelepciune și prevedere socială.

Își nota experiența domniei într'un ierbar cu plante veninoase. Și foarte modern, își pregătea viscerele pentru surprizele conspiratorilor.

Prefera pentru asta arsenul și nuca vomică.

Supus unui regim de supraalimentație, regele Mării Negre tripla dozele. În curând le înmulți până la n..... fără să acorde nici o importanță cancanurilor de harem, vomica fiind concomitent și un afrodisiac.

Desertase în interiorul său toate toxinele Anatoliei, ale Platoului Iran și ale Indiei dubioase. Acum cererea întrecea oferta și piața antichității înregistra o *hausse* istorică.

Ca să pună capăt acestei deprimante stări de lucruri, principele institui, exclusiv în favoarea sa, monopolul pentru consumarea nămitelor articele. Astfel liniștea restabilindu-se în sânul populației, Mithridate socoti că poate lucra pe plac, în interesul patriei.

În consecință aflându-se deasupra celui săi favorit, hotărî să descindă într-o țară limitrofă. Flin de grabă în ajunul acestei munci ceru hrană bogată. În semn de respect servitorii îi prezentă pâine și piper. Alegând pâinea, gustă și implicit fu atras în pat de chinuri lipsite de scrupul.

Nici arsenul, nici un altul din aceste încercate antidoturi nu-i limpeză desușia.

„Pâinea își desăvârșea, implacabilă opera.”
(Hors-texte).

În general, se stinse foarte desorientat, luând cu sine începutul unui sentiment de incertitudine. Cu o singură limbă de moarte șopti celor nerăbdători din jur: Spuneți oamenilor să se obișnuiască mai bine cu pâinea cea de toate zilele.

J. G. Costin

Lettre ouverte à M. PAUL CLAUDEL

Ambassadeur de France au Japon

„Quant aux mouvements actuels, pas un seul ne peut conduire à une véritable rénovation, ou création. Ni le *dadaisme*, ni le *surréalisme*, qui ont un seul sens pédérastique. Plus d'un s'étonne non que je sois bon catholique, mais écrivain, diplomate, ambassadeur de France et poète. Mais moi, je ne trouve en tout cela rien d'étrange. Pendant la guerre, je suis allé en Amérique du Sud pour acheter du blé, de la viande en conserve, du lard pour les armées, et j'ai fait gagner à mon pays deux cent millions”.

„Il Secolo”, interview de Paul Claudel reproduite par „Comœdia”, le 17 juin 1925.

Monsieur,

Notre activité n'a de pédérastique que la confusion qu'elle introduit dans l'esprit de ceux qui n'y participent pas.

Peu nous importe la création. Nous souhaitons de toutes nos forces que les révolutions, les guerres et les insurrections coloniales viennent anéantir cette civilisation occidentale dont vous défendez jusqu'en Orient la vermine et nous appelons cette destruction comme l'état de choses le moins inacceptable pour l'esprit.

Il ne saurait y avoir pour nous ni équilibre ni grand art. Voici déjà longtemps que l'idée de Beauté s'est rassise. Il ne reste debout qu'une idée morale, à savoir par exemple qu'on ne peut être à la fois ambassadeur de France et poète.

Nous saisissons cette occasion pour nous désolidariser publiquement de tout ce qui est français, en paroles et en actions. Nous déclarons trouver la trahison et tout ce qui, d'une façon ou d'une autre peut nuire à la sûreté de l'Etat beaucoup plus conciliable avec la poésie que la vente de „groses quantités de lard” pour le compte d'une nation de porcs et de chiens.

C'est une singulière méconnaissance des facultés propres et des possibilités de l'esprit qui fait périodiquement rechercher leur salut à des goujats de votre espèce dans une tradition catholique ou greco-romaine. Le salut pour nous n'est nulle part. Nous tenons Rimbaud pour un homme qui a désespéré de son salut et dont l'œuvre et la vie sont de purs témoignages de perdition.

Catholicisme, classicisme gréco-romain, nous vous abandonnons à vos bondieuseries infâmes. Qu'elles vous profitent de toutes manières; engraissez encore, crevez sous l'admiration et le respect de vos concitoyens. Ecrivez, priez et havez; nous réclamons le déshonneur de vous avoir traité une fois pour toutes de cuistre et de candille.

Paris, le 1-er juillet 1925.

Maxime Alexandre, Louis Aragon, Antonin Artaud, J. A. Boiffard, Joe Bousquet, André Breton, Jean Carrière, René Crevel, Robert Desnos, Paul Eduard, Max Ernst, T. Fraenkel, Francis Gérard, Eric de Haulleville, Michel Leiris, Georges Limbour, Mathias Lübeck, Georges Malkine, André Masson, Max Morise, Marcel Noll, Benjamin Péret, George Ribemont-Dessaignes, Philippe Soupault, Dédé Sunbeam, Roland Tual, Jacques Viot, Roger Vitran.

A apărut No. 36 din

LA REVUE EUROPEENNE

Sumar:

LOUIS ARAGON: Le Cahier NOIR
W. B. JEYS: Oscar Wilde
PAUL FIERENS: Admiration
EDMOND JALOUX: J. A. Coulangheon
J. A. COULANGHEON: Correspondance
CRONICI: La Musique, de Arthur Hoérée
adresă către artiști

DESEN

de Marcel Iancu

La Brâncuș

Intr'un atelier răsărit ca un șantier am găsit pe meșterul Brâncuș la Paris.

Un expeditor trebuia să-i împacheteze pasarea maestră pentru o expoziție la Amsterdam și a-bea trimisese dincolo de ocean o întreagă serie de lucrări noi. Sculptorii n'au «manageri» și preparativele acestor expoziții răpesc mult timp.

De atâta vreme răvnește Brâncuș puțin liniște; se plânge că nu mai poate lucra tocmai din cauză că prea se ocupă mult lumea de ceea ce face.

— N'am făcut nimic pentru valvă — Pentru sgomot. Din contră, am innăbușit cu încăpățănare pe cât mi-a fost putință orice spectacol.

...Primesc scrisori în cari mă invită Contessa X la un ceai fiindcă vrea să mă cunoască. Refuz de două ori...

— Să te ferești de lumea care vrea să te afle. Când mă duceam vreodată, silit, făceam câte o boroboacă de mă întorceam la lucru liniștit pentru multă vreme.

— La început toată lumea vroia să știe ce e «taille directe». S'a făcut multă gălăgie, nu s'a priceput nimic, fiindcă în totul sculptura de azi e încă pătrunsă de ceva străin. Se face sculptură eroică așa cum făcea Michelangelo.

— Fiecare vrea să se arate mai tare, fiecare vrea să fie mai sus. Lumea e rea, fiecare pân-dește locul celui alt. Lumea e o piramidă.

— Aici e tot păcatul. Fiecare trebuie să fie la locul său, rege său valet. E același lucru. Fiecare la locul său fără ură...

— Când crezi trebuie să te confunzi cu universul, cu elementele. Pentru ca să realizezi nu trebuie să nu fii tu ci să te distrugi. Trebuie să cauți să scapi de maestrul.

Nu ajunge să ai idei. Spiritualitatea formei echilibrul precis matematic arhitectura trebuie să le prețuim tot atât cât și materialele. Hedonismul materialelor e ultima mea preocupare și puțin o înțeleg.

Apoi meșterul îmi povestește din începuturile sale despre Apollinaire, Picasso, Leger și nașterea mișcării moderne la Paris și mai ales despre Satie în care a pierdut pe unul din cei mai buni prieteni ai săi.

Individualist, nu vrea elevi cari «vulgarizează». Vezi expoziția de arte decorative în care n'au lucrat decât elevii elevilor.

Ne trebuie un singur Braque, un singur Apollinaire. Părăsind atelierul ne promite o vizită în țară, poate chiar o expoziție, fie chiar numai pentru cei câțiva prieteni dela Contimporanul și Ion Minulescu.

Marcel Iancu

Apare în curând «Moartea de Cristal» versuri de Ion Vinea cu gravuri în lemn de Marcel Iancu. Volumul conține poeme apărute în reviste și inedite din răstimpul 1912—1922. Un tiraj special numerotat pe hârtie de lux va fi rezervat de pe acum subscripțiilor cari ne vor anunța printr-o carte postală.

Foto

MILITA PATRAȘCU

CONFESSION

Je travaille à ma vie comme à une maison. La toute première préoccupation de l'artiste doit être de pousser sa vie et toute l'existence humaine vers son expression la plus parfaite, vers son maximum, la plus haute sensation sans se briser. L'artiste doit servir la vie. L'artiste a comme matière l'ordonnance actuelle du monde qu'il a à continuer et à parfaire. Ainsi la liberté la plus orgueilleuse provient de la plus entière obéissance.

L'œuvre d'art que ce soit une maison, une machine, une table, une organisation financière ou politique, une réclame lumineuse ou une peinture, doit combler un vide qui l'attendait. C'est sa seule justification.

L'œuvre d'art abstrait (somme des aspirations collectives) réalise dans le monde concret le phénomène qui semblait manquer à la totalité des phénomènes, le phénomène que l'artiste (l'homme conscient) désire connaître et qui satisfait ses profondeurs en attente. L'artiste crée par besoin d'ordre. L'œuvre ainsi, c'est la mise en ordre de la beauté, c'est de la beauté active, objet-désir devenant objet-force. La type idéal et sa réalisation en objet-type.

Il est évident que cela ne peut se réaliser qu'en obéissant vertueusement aux nécessités implacables de la vie (équilibre) et en créant selon les possibilités évidentes et les lois intrinsèques et réelles des différentes matières et différents éléments vitaux qui sont en présence. Et pour cela: remplace le règne des individus par le règne des forces, le règne des puissances de la vie enfin mises en ordre.

Victor Sarvrancx
(Belgique)

POEME

Ton sourire est une ombre imprécise au lointain
lasso qui se dessine en spirales amollies
roses comme la pudeur duveteuse
dont se voile ton teint au petit matin
dans la chambre défrisée
mon espérance étrange a regardé par ta fenêtre
Ta tête nonchalante heureuse et blonde
accoudée sur l'édredon au ventre rond
tu rêves d'ipotétiques horizons
tes bras pulpeux et blancs de poudre
comme un bouton d'oranger
sous mes narines enfarinées de frissons
sentent bon la fièvre
Et je ferme les yeux comme un livre qui trouble
et fait voir avec précision
l'histoire déjà lue mais qu'on aime à relire.

Emile Maiespine (Lyon)

ISUS MURIND

O lună'n ceruri, umed legănă,
chipul tău în leagăn legănă.
Tu ai fi plâns; cuvântul lunii lumină,
stele cresc, rânile adânc în carnea ta.

S'apleacă o mîlă de măsline,
târzie mîlă,
adîc cugetu-i prelin;
rădă încep să scadă.

Undoale pe deschise rîni—oloi—
ruga bunei Marie;
ochii se închid pe suflet amândoi,
crește apa rugii vie.

Buza ta cutremur blînd
cutremură-se înfiorată,
frunze-ar fi fost vorbele—cînd
luna ar fi vîntit adîată.

Galbănă luna dacă descrește
spre zori fără putere,
în leagăn stîns leagăn legănă
chipul tău în inviere.

Camil Baltazar

RAPSODIA UCRAINIANA

D-nel Muza Gherman C.

de LIAPUNOV

Gînd sfîșiat pe clape inerte,
exaltare—și pînă'n ce grad
a urii și freneziei victii
contopite sonor,
ucise și reînviat
Cu pînda felină a inteligenții,

În drum spre popasul unic
pierde-te artist
ca un puznic
și sufletu-ți vîntă dă...
De parte, departe, tîrît se prăbușește
în haosul magicului nou...
dă parte, departe, îl prăbușește...

cu graniță nouă sub frunte ridiei
er nou în fiecare seară
peste cugetul aspru
peste nelipsita fiară
sub degete mici...
imensa Rusie trăiește,

Tana Qvil

Duminică 14 Martie orele 11 a. m. în sala „Căminul Regina Maria” Calon Victoriei are loc vernisajul expoziției de sculptură și pictură MILITA PETRAȘCU și MARCEL IANCU.

D-l Davidescu va rosti un cuvînt de deschidere

IN PLAN

Te smulgi cu zăgrăviții, scris în zid
La gama turlilor acelor locuri
Intreci orașul pietrii, limpezit
De roua harului arzând pe blocuri.

O ceasuri verticale! Frunzi târzii.
Cer simplu, timpuri. Dimensiunea, două.
Iar sufletul impur: de calorii
Și ochiul unghiu și lumea aceasta, nouă.

Înaltă'n vânt te frângi, și mă aștern
O, iarba mea din toate mai frumoasă.
Noroasă pata aceasta din infern.
Dar ceasul, sus. E valea răcoroasă.

Ion Barbu

desen de M. IANCU

Mélène Kra

La masa de lucru copleșită de preocupări severe, li incumbă toată partea creatoare a noii edituri Simon Kra avangarda librăriei franceze.

— Nu vă pot spune multe despre cărțile noastre și cititorii lor. Acum se caută mai ales cărți de documentație și vulgarizări științifice. Romanul vine în rândul al doilea. Esajul în genul lui „Le Docteur invraisemblable” este foarte gustat de publicul francez. Poezia se consumă mai puțin ca ori când.

Cele mai mari succese le datorăm însă tineretii. Manifestul *Sur realist* a lui Breton și „Ariane” de Ribemont d'Essaignes sunt epuizate. *Deuil p. Deuil* par Desnos o revelație. *Horace Piro- uelle* de Philippe Soupault și *Il était une bou'angère* de Benjamin Perret sunt foarte căutate.

Cărți documentare sunt criticile literare și artistice. De exemplu cartea lui L. P. Quint despre Proust a făcut valvă multă.

— Vă mai pot spune că acum se discută mult și se pun mari speranțe într'un tânăr elvețian Girard care cu prima lui carte Lord Algernon a intrat mult critica.

Editura noastră face cele mai mari eforturi ca să răspândească nu numai pe scriitorii țării dar și pe cei din străinătate. În „Documents oranges” preparăm o nouă traducere de Unamuno și de Peretz de Ayala. Am tradus mulți autori străini și sperăm într-o bună zi să facem cunoscut Franței și „spiritul românesc” în care am mare încredere fiindcă...

Trebuie să vă spun că noi Francezii vindem cele mai multe cărți în România.

M. I.

Vérités Arbitraires de Miguel de Unamuno, în edit. S. Kra.

Toată lumea știe, că Miguel de Unamuno, profesor la Universitatea din Salamanca, a fost trimis în exil, scurt timp după instalarea la putere a dictaturii militare, apoi grațiat. Pentru marele gânditor spaniol nu era numai o chestiune politică. Opunea noului guvern ideile, pe cari apăsese toată viața.

Capitolele acestei cărți, datând din diferite epoci și redând istoria gândirii lui Unamuno, vor ușura înțelegerea poziției sale intelectuale.

Caracterul arzător al eseurilor sale, pasiunea lor sinceră și activă fac dintr'insul un umanitarist, de-o înălțare spirituală și de-o originalitate rară.

Unamuno e dușman al teoreticienilor și al logicienilor, ori cari ar fi logicienii religiei, teologii cari au transformat credința creștină din primii ani într-o doctrină îngreunată prin dogme, cu rătăcirile sale, cu apărătorii săi neîndemnatoci, cu mândrii săi dușmani în căutarea unei împăcări imposibile între scrisoarea textului și spiritul științei; ai inteligenței ai sofismelor ai analizelor cu sistemelor teoreticienilor abstracte: logicienii ai politicii, idealogi, cari populează cu noțiuni artificiale sau cari compun programe teoretice bazate pe idei tot atât de sărace și periculoase, ca ideea progresului ideea interesului public sau ideea generației naționale. Toți aceștia cari argumentează poartă intradevăr în ei spiritul de disoluție.

Pentru Unamuno virtutea omului e credința, voința, care se afirmă în existență și chiar luptă. El trebuie să se libereze de logica trufașă și sterilă și astfel scapă de pesimismul unui Schopenhauer, de *credo quia absurdum* al unui Pascal, de resemnarea unui Tolstoi.

Însfășișit el exaltă credința profundă a spaniolilor și patriotismul lor, luptând împotriva doctrinilor patriotismului. Catolic din suflet și om de acțiune, el devine liberal în politică pentru că spiritul de logică și de ierarhie, prin neputința sa de a creia duce în totdeauna la intoleranță. Stilul lui Unamuno eloquent, chiar agresiv se regăsește în aceste încercări filosofice dimpreună cu toate calitățile poetului și a le romancierului.

Lord Algernon de Pierre Girard în editura S. Kra.

Cu toată tinerețea, seducțiunea și rassa sa, tânărul Lord Algernon e cel mai timid și cel mai nehotărât dintre oameni; o imaginație tot atât de rafinată, de tiranică, nevino-vată și dezamăgită îl face să întrevadă neconținut mii de obstacole; pe care nici nu încercă să le înfrunte, atât de slabă li este voința.

Lordul Algernon, ea totuși o inițiativă în ziua, când își părăsește brusc familia pentru a pleca după aventură: impulsivă irezistibilă, pe care n-o discută.

Se va stabili la Geneva, hoinărește. E primăvară. Se uită la femei. E timid și nu pierde nădejdea de-a putea face cunoștință cu vreuna din ele, până în ziua, când o trezire de energie îl face să se apropie de prima fată, pe care o întâlnește, Emmeline, o spălătoreasă. Ea nu înțelege ce e cu acest extravagant iubit și îl părăsește curând, crezând că și bate joc de ea.

Algernon e mai trist, ca oricând. În curând face o altă egătură cu tânăra fată Ana. De data aceasta e adevăratul amor. Voința lui renaște. Împrejurările îl pun în fața Emmelinei. Iată-l cu două logodnice. Slab, cum e, gata să se însoare, cu aceea pe care n-o iubește, dar în cele din urmă se trezește, și adevărata lui pasiune triumfă. Sentimentele cele mai sincere sunt exprimate în acest delicios roman, într-o formă nouă, plină de fantezie și de imagini.

Acest stil atât de personal a și făcut succesul primului roman al D-lui Pierre Girard: „June, Philippe et l'Amiral”. De data aceasta autorul s'a degajat de influențe și personalitatea sa atât de originală s'a exprimat cu un farmec cuceritor în această carte, care înseamnă o operă adevărată.

INVITAȚIE

Martie cu dialect de primăvară
natură nouă faină spargen'n saci.

Imnul contagios dela școala primară
caligrafia crăcilor pe copaci.

Elisbeth pentru idilă te prepară:
drum printre fructe inocente desfaci
în rochi suedeze gimnastică placi.

Femece dospită — femece agrară:
brutarii află cântec după oblon,
insecte, în Martie, asexuate,
ochiul boului, steag depe avion,
spionaj vede termometre urcate.

Bernardin la institut examinat,
ziinic hotărârile mai educate:
perle veritabile în inimi date,
fără înștiințare s'au spânzurat.

Filip Corsa

Expoziția Doamnei Demetriad Bălăcescu

Te surprinde de la început o vigoare aproape masculină
care a trecut dincolo de ezitățile începutului. Nu știu — dar
imi amintesc ceva din Boreas Grigoriev în așezarea plă-
nurilor. Prevăd evoluția unei sensibilități pronunțate care
se caută pe ea însăși în aleiuri, care se complică încă cu
unele banalități în Zuzen și care uneori regulată, altă oră
liberă se strecoară printr-o sănătoasă și volută complicație
anecdotică. Se urmărește fenomenul de elaborare și etapele
de la complex — în simplu — chinuit de nevoia expresiei
care nu își găsește suficient refugiu în culoarea sau linie.
Influența lui Renoir, reminiscențe pe alocuri din Manet —
cari se pierd și vor dispărea pe măsura aprofundării în sine.
Printre atâtea încercări de a se lozgeba o pictură „națio-
nală” și „românească” ca o simplă bancă sau ca un coș-
liu comun — sforțare cu preocupări senile în domeniu-
pur (fără a fi opoziționist) al artei, fără meschinării, afecte
și mai ales — fără ipocrizie.

St. U.

DESEN

de O-na Demetriad Bălăcescu

În recenta sa călătorie în Occident, Marcel
Iancu a revăzut pe prietenii „Contemporanului”
din Franța, Germania, Elveția, conducătorii
mișcării moderne literare și artistice din a-
cele țări,

Începând cu acest număr publicăm intere-
santele convorbiri pe cari le avut cu Picasso,
Brâncuș, Hélène Kra, Delaunay, Braque,
Cocteau Delteil, Hans Arp, Flacke, Andre
Breton, Péreș, asupra problemelor actuale
de artă.

Ma. — Dir. Kassak Viena Amalienstrasse 26.

L'Esprit nouveau. — Dir. Ozenfant et Jeanneret Paris
Rue du Cherche Midi 3.

La Vie Des Lettres et De Arts. — Dir. Nic. Beau-
duin Paris Neuilly.

Merz. — Dir. Kurt Schwitters Hannover Waldhaus-
enstrasse 5.

Anthologie. — Dir. Georges Linz Liège.

Manometre. — Dir. Emile Malépine Lyon.

The Little Review. — New-York.

Blok. — Dir. Henry Strazewsky Varșovia Ul Ws-
polna 20.

7 Arts. — Dir. P. și V. Bourgeois Bruxelles 271
Bld. Leopold.

Siurm. — Dir. Herwarth Walden Berlin.

Wasmuths Monatshefte für Baukunst. — Berlin.

Städtebau. — Ed. W. Hegemann și G. Wasmuth
Berlin.

Pismo. — Dir. Cernik Brno—Julianov.

Noi. — Dir. Prampolini Roma.

Le Surrealisme. — Dir. A. Breton Paris.

CUVANTARE.

De-acum în care svonuri și'n care plantă vie-
te-ai încuiat etern pentru aducere aminte,
ai rămas semn la care răspântie pustie
în flori, în lucruri, pietre sau cuvinte?

Nu știu zidul care-ți păstrează glasul,
nu văd apa oprită ntr'o privire—
unde-i drumul care-ți a osienit pasul
—de nicăieri nu-l aud suspinul tău în mahnire.

Vreau un cuvânt să fi în el aproape
un gemăt să-l ascunzi în piept de lemn vioara,
într'o floare să-ți ating stinsele pleoape,
un drum lung sub stele să te caut seara

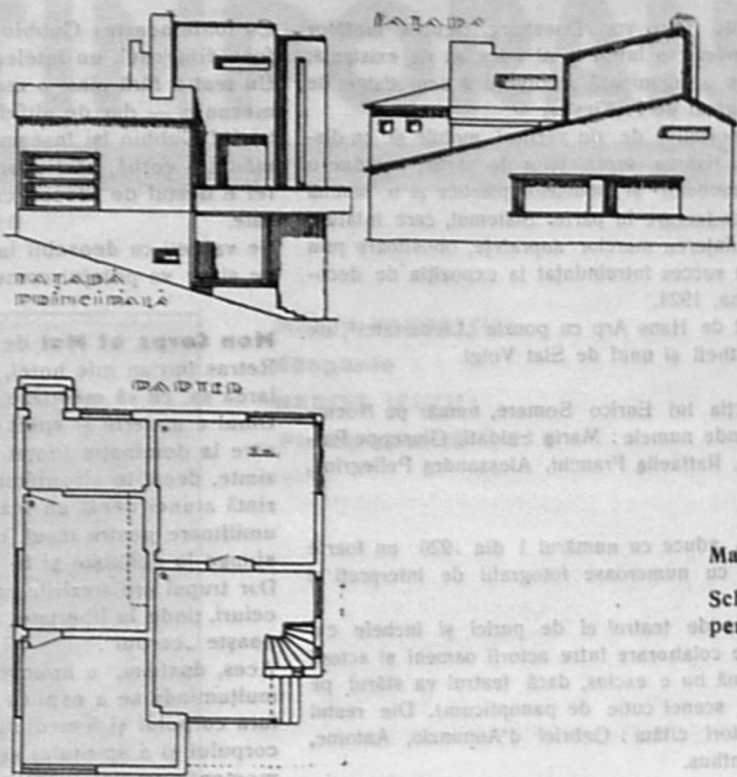
Sergiu Dan

SCHNEETHLEHEN

Mit seiner Dampfmaschine treibt
Er Hut um Hut aus seinem Hut
Und stellt sie auf in Ringelreihn
Wie man es mit Soldaten tut

Dann füllt er jeden Hut voll Blut
Und reibt sich ein mit Fahnenfett
Sagt Kakadu zum Kakasie
Und steigt Gewehr bei Fuss ins Bett.

Hans Arp (Zürich)

Marcel Iuliu Iancu:

Schiță de vilă la țară
pentru M. Sorbul

NOTIȚE

„L'Art. et son avenir” noua lucrare a cunoscutului belgian Georges Vantengerloo, apărută în edițiile de Sikkell exprinde în afară de 27 ilustrații în hors text următoarele interesante articole:

- I) Evolution de l'art sculptural (Egypte, Grèce, Rome, le Moyen Age, Renaissance, Baroque, luminisme, impressionisme, expressionisme, futurisme, cubisme, et plastique pure).
- II) L'art ancien et l'art nouveau;
- III) Unité (spéculation, empirisme, expérience, espace des couleurs, etc).

Anthologie du Groupe moderne d'Art de Liège
Iaunarie 1916 consacră paginile sale pictorului și gravorului Marc, H. Darimont cunoscut nouă din pânzele sale expuse la expoziția internațională a Contemporanului din 1924. Litismul, psihologia, arta și evoluția lui Darimont sunt articole semnate de M. Loumaye, Constant de Horion, Kunel și Georges Linze, fruntașii literaturii moderne belgiene. Reproduceri după picturi, sculpturi în lemn, lino-uri, portrete ilustrează numărul de față al revistei, care sub conducerea lui G. Linze intră cu acest număr în al șaselea an de existență.

„Wasmuths Monatshefte für Baukunst” aduce în numărul 2 al anului 1926 un text de o mare bogăție publicând pe lângă reproduceri după lucrări recente ale lui Tessenow și a elevilor lui, (locuințe pentru funcționari ale orașului Viena) 2 mari concurențe arhitectonice pentru înfrumusețarea orașului Berlin și anume „Amenajarea completă a unei expoziții și a unui târg de mostre în Berlin” și de concurența propusă de însuși revista editoare. Cum ar trebui să se înfățișeze în secolul al XX artera principală a Berlinului Unter den Linden? Ambele concurențe sunt discutate din belșug și sunt însoțite de numeroase reproduceri ale lucrărilor premiale și alese.

7 Arts Trebuie spus că mișcarea modernistă de după războiu a găsit în țările Flandrei pe cei mai iluștri apărători. O frăgesime spirituală, o viață exclusiv oșellită necesităților novatoare în spirit de investigație au făcut posibile atâtea miracole de creație nouă.

(Arhitectura, pictură, afișaj, urbanism, interioare, artă aplicată etc.).

Grație unui mănunchi de artiști (P. Bourgeois, V. Bourgeois, P. Flouquet, K. Maes, G. Monier) apare de 4 ani la Bruxelles o revistă săptămânală de artă nouă. În curent cu cele din urmă evenimente artistice, literare, arhitectonice ale internațional exclusiv moderniste, această revistă își asumă un rol conducător și de orientare între artiști ca și în marele public.

La 28 Februarie apare No. 100 al revistei, care va fi un număr festiv.

A apărut

În editura Kra

Comme je les vois

portrete politice

de

Jean Piot

(Aristide Briand, Millerand, Poincaré, Caillaux, Herriot, Léon Blum, Moro Grafferi, etc.)

De Stijl, condusă de Theo van Doesburg, iguros luptător al artei moderne Olandeze, a intrat în al 7-lea an de existență. Numărul 10/11 conține o ingenioasă rezolvare a unui sistem de expoziție teatrală imaginat de F. Kiesler.

Intrebuințarea unor portative de tip vertical, mobile și cu dispoziții speciale pentru fixarea suprafețelor de hârtie, îngăduie o bună prezentare a desenelor și modelelor plastice și o lumină specială pentru fiecare lucrare în parte. Sistemul, care înlătură cu desăvârșire întrebuințarea marelor suprafețe, obositoare prin uniformitate a fost cu succes întrebuințat la expoziția de decorație teatrală din Viena, 1924.

Numărul e completat de Hans Arp cu poezia „Liedertafel”, un articol de George Antheil și unul de Slat Volgt.

L'Esame, sub direcția lui Enrico Somaré, număr pe Noiembrie-Decembrie, cuprinde numele: Mario Soldati, Giuseppe Ramandi, Marcella Cora, Raffaella Franchi, Alessandro Pellegrini, etc.

Der Querschnitt, aduce cu numărul I din 1926 un foarte bogat caet de teatru cu numeroase fotografii de interpreți și decor.

Eveline Pahl vorbește de teatrul ei de purici și incheie cu credința într-o viitoare colaborare între actorii oameni și actorii purici. (Ceeace la urmă nu e exclus, dacă teatrul va stărui pe drumul de astăzi și a scenei cutie de panopticum). Din restul numeroșilor colaboratori cităm: Gabriel d'Annunzio, Antoine, Max Osborn, Kurt Pinthus.

Fasmo, Cehoslovacia, director: Cernic, K. Telge. Artico despre cabaret și circ de Moholy Nagy, articol de Oscar Schlemmer, poezii de Halas și J. Seifert.

7 Arts, jurnal săptămânal de informație și critică, al 4-lea an de existență, cu colaborarea lui: P. și V. Bourgeois, P. Flanquet, K. Maes, G. Manier. Material întotdeauna variat și interesant, atingând cele mai extreme probleme ale vieții și esteticii.

Zenit, din Belgrad, ne trimite poemul antieuropean al lui Liubomir Mitich: „Avion sans appareil”, manifest poetic lansat Europei civilizate, de rezumat cu: „amere est le fruit de la culture européenne sur le continent balkanique”.

Die Premiere, al treilea caet până acum apărut din foarte interesanta colecție a editurii Gustav Kiepenheuer. Revistă exclusiv teatrală, modern editată cu o originală și practică împărțire a materialului.

Se ocupă indeosebi cu problemele care agită teatrul modern și aduce documente plastice de o reală valoare în fiecare număr.

On tourno de Luigi Pirandello, editura Kra.

Lumea cinematografică n'a făcut încă obiectul unui studiu pătrunzător și durabil, deși nu există mediu, care să fi făcut să se vorbească mai mult de el și care să fi fost mai bine dezvoltat de cronici și fapte diverse, rămânând totuși complex — într'un cuvânt conținând în chip firesc, maximum de elemente românești.

Serafin Gubbio, un intelectual sărac, își câștigă existența, ca operator de vederi după natură la „Kosmograph” o mare firmă italiană de cinematograf. Omul cult devine „o mână care învârtă” — un mecanism aplicat, la un aparat înregistrator — în schimb, el va fi martorul discret și câte odată confidentul gelozilor ascunse, al tocmelilor, al ranurilor, al mârșăviilor; el va rămâne fără pasiuni, fără dorinți în mijlocul oamenilor exaltați, lacomi de câștig, cari trăiesc în situațiuni false, acționează și vorbesc în urma necontenitelor neînțelegeri; deasemenea el va recunoaște mizerabili și fratași, cari încearcă a trăi, din fărâmiturile, cari le vor rămâne; el va judeca cu imparțialitate și dispreț bine voitor toată această turmă omenească zgomotoasă, naivă sau cinică.

Cu toate acestea Gubbio nu e blând cu această „artă” care face dintr'nsul, un intelectual, o mașină de învârtit: artă? Un teatru fără-glas, o mecanică fără inteligență, reproducă mecanic, — dar de altfel o frumoasă întreprindere industrială! Gubbio își înseamnă toate acestea, dar nu suflă nimănui o vorbă, căci și-ar periclita pâinea zilnică și de altfel e destul de filosof, ca să nu exalte valoarea părerilor sale.

Se va ceti cu deosebit interes acest roman puternic care de sigur va prilejui comentarii pasionate.

Mon Corps et Moi de René Crevel în edit. Simon Kra. Retras într'un mic hotel, la munte, autorul profită de izolarea sa, ca să mediteze asupra-și.

Omul e materie și spirit: două elemente, care aspiră fiecare la dominația ființei noastre, și a căror tiranie nu se simte, decât în singurătatea meditativă; memoria nu prezintă atunci decât un mănunchiu de amintiri amăgitoare și umiltoare pentru insul nostru, care lucrează; inteligența ajunge la neliniște și la îndoială:

Dar trupul are trezirile sale, se dezrobește brusc de obeceiuri, tinde la libertate, și spiritul uimit nu-și mai recunoaște „corpul”.

Aces, dualism, o anumită psihologie leneșă l-a neglijat, mulțumindu-se a explica toate mișcările spiritului prin natura corpului și a mediului său social; fără îndoială armonia corpului și a spiritului se poate găsi realizată în anumite momente sau la anumiți indivizi născuți pentru acțiune; dar cu cât mai vie și dramatică este meditația unui tânăr modern cu trupul maleabil, cu dorințele nehotărâte sau violate și cu inteligența turbure și neliniștită pentru că ea nu cunoaște bine pe acest tiran de care e legată.

Această neliniște a tinereții René Crevel a redat-o, cu o sinceritate și o bogăție de senzații, cari fac din „Mon Corps et Moi” un document al formelor contemporane ale spleenului. Ii vom fi recunoscători, în particular, de-a fi evitat jargonul filosofic modern, ceace nu este un merit comun.

Recluse și Storați, sub direcțiunea lui H. Walden publică proză și versuri de Blümner, Schreyer, Nebel, Walden. Citiște de Leger.

BATIC
LEGATORIE ARTISTICA
Lucrari in Metal
DESEN
PICTURA
SKULPTURA
GRAFICA
ARHITECTURA
ORNAMENTICA
COMPOZITIE

LA ACADEMIA DE ARTA DECORATIVA
STRADA GEN. BERTHELOT No. 100

INFORMAȚIUNI SI PROSPECTE LA **BIBLIOTECA**
STR. WILSON No.